

gets Affattelse, medens et tredie Mindretal Fraenkel og Holstein ikke gør nogen Indstilling.

Disse to for Danmarks Fremtid saa betydningsfulde Lovforslag bør ikke falde paa de ubetydelige Forskelligheder, der er mellem Folketingets og Landstingets Affattelse. De Ting, det drejer sig om, ligger i Virkeligheden ude i Periferien, og det er derfor ogsaa mit Haab, at det vil vise sig, at Lovforslagene, som de nu foreligger, vil faa et Flertal for sig ved den Afstemning, som nu skal foretages i dette høje Ting i Dag. Jeg anbefaler varmt og indestændigt disse Lovforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Hans Nielsen: Saaledes som de to Forslag er vendt tilbage til Folketinget fra det andet høje Ting, har de i alt væsentligt faaet en Affattelse, som er i Overensstemmelse med den, Regeringen og Venstre stemte for, da de sidst forelaa til anden og tredie Behandling, idet Landstinget ikke har taget større Hensyn til Folketingsflertallets Opfattelse, hvilket jeg selvfølgelig maa beklage.

Landstinget har, som Ordføreren gjorde opmærksom paa, indført et Par Ændringer i § 3, som vi fra vor Side kan tiltræde, idet Landstinget har indføjet en Bestemmelse, hvorefter Arbejdsgiverinteresser — det vil vel nærmest være at opfatte som Arbejdsgiverforeningen — skal have Adgang til at vælge en Repræsentant ind i Raadet og i Arbejdsraadet vedrørende Oplysningsbureauet, og til Trods for at der jo i Forvejen vil komme mange Arbejdsgivere ind i disse Raad, idet jeg gaar ud fra, at Handel, Industri, Landbrug og Fiskeri ogsaa vil vælge Arbejdsgivere, saa at der saamænd er sikret Arbejdsgiverinteresserne en meget udstrakt Repræsentation, vil jeg sige, at dette dog ikke kan føre til, at vi vil modsætte os, at denne Ændring tilføjes. Den kan vi altsaa acceptere fra vor Side.

Med Hensyn til de andre Ændringer har jeg en anden Opfattelse. Det gælder først § 4, hvor der træffes Bestemmelse om Oprettelsen af de nye Gesandtskabsposter, og den efterfølgende Paragraf vedrørende Oprettelsen af de nye Konsulatposter. Her har Folketinget med stor Majoritet gennemført en Bestemmelse, hvorefter Bevillingsmagten skulde have fuldstændig frit Skøn med Hensyn til Oprettelsen af nye Poster. Dette har Landstinget nu ændret saaledes, at man straks skrider til Oprettelse af en lang Række

nye Gesandtskaber. Man har dog paa Listen slettet 3, nemlig Rumænien og Tyrkiet, Serbien og Grækenland, og Meksiko. Jeg skal rent sagligt bemærke, at efter min Opfattelse er det ikke nogen særlig heldig Foranstaltning, naar Landstinget har slettet Rumænien og Tyrkiet. Jeg ved, at specielt vor Skibsfarts- og Handelsverden havde ventet sig meget af en Repræsentation i Rumænien og Tyrkiet. Og naar Landstinget samtidig for Konsulaternes Vedkommende har slettet den udsendte rejsende Konsul til de lilleasiatiske Lande, tror jeg ikke, at det i alle Kredse indenfor Erhvervslivet vil blive opfattet som nogen Forbedring af Lovforslaget. Tværtimod, meget indflydelsesrige Forretningsfolk her i København har sagt til mig, at de ventede sig meget i Fremtiden netop fra de Lande, som jeg her taler om, Tyrkiet og Lilleasien. Til Genæld har Landstinget opretholdt Bestemmelsen om, at der straks skal oprettes nye Gesandtskabsposter i Japan, Holland og Svejts, 3 Lande, som efter min Formening meget vel kunde udskydes til senere. Jeg vil i det hele taget sige om dette Spørgsmaal, at naar Landstinget har vedtaget, at man straks skal skride til Oprettelse af samtlige de nævnte Gesandtskabsposter, maa jo de senere Tidens Begivenheder baade herhjemme og i andre Lande og de meget fortvivlede økonomiske Forhold, som vi jo ogsaa føler herhjemme, og som har ramt mange af vore store Industrier, saaledes at de vanskeligt i Øjeblikket kan tænke paa nogen større Forretning paa Udlandet, gøre en noget betænkelig ved at skulle vedtage en Bestemmelse, hvorefter Ministeren bemyndiges til straks at besætte alle disse Pladser. Jeg synes, at den af Folketinget vedtagne Bestemmelse var meget forstandigere, idet den overdrog til Ministeren i Samraad med Finansudvalgene at forhandle sig til Rette om, naar man burde besætte de enkelte Poster. Men dette har Landstinget altsaa ikke villet høre Tale om, det har vedtaget noget andet, og jeg kan kun tilraade mine Meningsfæller, at vi paa dette Omraade fører Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, det havde efter Afstemningen ved anden og tredie Behandling her i Folketinget.

Ogsaa med Hensyn til Lønningsloven maa jeg anbefale at føre Lovforslaget tilbage til Folketingets Affattelse. Striden staar jo her om det saakaldte Bierhvervs-spørgsmaal, Spørgsmaalet om Udenrigsministeriets Embedsmænds Ret til at have